சிதைந்துபோகும்வரை தொடர்ந்து கடிப்பதுபோல், சிறு பாவங்கள் திராட்சச்செடியின் கிளைகளை பிறாண்டி, ஆவிக்குரிய திராட்சச்செடியின் வேர்களை தொடர்ந்து கடிக்கிறது. இவ்வாறு அதன் ஜீவனுக்கே ஆபத்தை வருவிக்கிறது. அவைகள் விலையேறப்பெற்ற திராட்சைகளை, அவை பிஞ்சும் பூவுமாயிருக்கும்போதே அழித்துவிடுகின்றன அல்லது விழுங்கிவிடுகின்றன. திராட்சச்செடிகள் உருவாகிறபோது மிக சிறியதாகவும், மென்மையாகவும், அதன் தண்டுகள் எளிதில் உடையக்கூடியதாகவும், எளிதில் கடித்துப்பிடுங்கி அழிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அவ்வாறே முதிர்ச்சியடையாத கிறிஸ்தவர்களது இருதயத்திலும், வாழ்க்கையிலும் ஆவிக்குரிய கனிகள் எளிதில் பாதிக்கப்படவோ, அழிந்து நாசமடையவோ நேரிடும். இதற்கு அவர்களது அக்கறையின்மை மற்றும் விழிப்பின்மை அல்லது சகோதரர்களுடைய நடக்கை காரணமாக இருக்கக்கூடும். பரலோக வழியில் நீண்டகாலமாக நடந்துவருகிற சகோதரர்கள், சற்றே ஆவிக்குரிய ஓட்டத்தை துவக்கியிருக்கிற சகோதரர்கள் முன்பாகவும், முதிர்ச்சியடையாதோர் முன்பாகவும், மந்தையின் ஆட்டுக்குட்டிகள் முன்பாகவும், தங்கள் வார்த்தைகள் மற்றும் நடக்கைகளில் எவ்வளவு கவனமாக பாதுகாக்கவேண்டும்! விசுவாச ஓட்டத்தை தற்போது துவங்கியிருப்பவர்கள் முன்பாக, சகோதரர்கள் அன்பற்ற முறையில் குறைகூறுவது அல்லது விமர்சிப்பது, தீங்கை ஏற்படுத்துவதோடு, அன்பில் குறைவுபட்டிருப்பதையும், கிறிஸ்தவ முதிர்ச்சியின்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒவ்வொரு தேவபுத்திரனும் சிறுசிறுகாரியங்களில் தங்களை பாதுகாத்து நடக்கவேண்டும். காணப்படுகிற பெரிய காரியங்களைப் பார்க்கிலும், கேலிப்பேச்சு போன்றவை சிலசமயங்களில் சபையில் அதிக தீங்கை ஏற்படுத்தும். சிறிது சிறிதாக உட்புகும் காரியங்கள், அடிக்கடி மனக்காயத்தை நிரந்தரமாய் ஏற்படுத்தும். பரிசுத்த காரியங்களைக் குறித்த வேடிக்கையான பேச்சு, பரிசுத்த வேத எழுத்துக்களை கேலிப்பொருளாக்கும். அதேபோல் சுயநலமாய் செய்யப்படும் சிறுசெயலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் கர்த்தரது திராட்சைத் தோட்டங்களின் கிளைகளுக்கு அதிக அழிவை ஏற்படுத்துவதோடு, விலையேறப்பெற்ற கனிகளையும் அழித்துவிடும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, அன்பு சகோதரரே, இப்படிப்பட்ட சிறுநரிகளை, அதிகதிகமாய் கூர்ந்து கவனித்து, பிடிக்க போராடுவோமாக. நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் சிந்தனையிலும், வார்த்தையிலும், செயலிலும் நம் சொந்த கனிகளை காத்துக்கொள்வதிலும், பிறரது கனிகளை காத்துக் கொள்வதிலும் விழித்திருந்து ஜெபித்திருப்போம். நம் கனிகளுக்கும் பிறரது கனிகளுக்கும் தடை ஏற்படாதபடியும், கனிகள் குறையாதபடியும் விழிப்பாய் ஜெபித்து காத்துக்கொள்வோமாக.

நன்மை அல்லது தீமையான காரியங்களில் நமது ஆதிக்கம் எவ்வளவு வல்லமைமிக்கது என்று புரிந்துகொள்வது நமக்கு கடினமாயிருக்கிறது. கவனமாக கூர்ந்து ஆராயாவிடில் அது அற்பமான விஷயமாக தோன்றும். ஆம்! இந்த சிறு நரிகள்! கவனக்குறைவான வார்த்தைகள், அரிதாகப் பேசப்பட்ட ஒரு சிந்தனை, அல்லது பொறுமையில்லாத ஒரு நொடியில் வெளிப்படும் சிந்தை, அதிருப்தியான சிறு சிறு முனகல்கள், ஏளனம் நிறைந்த ஒரு வார்த்தை அல்லது சிரிப்பு அல்லது பார்வை அல்லது வெறுப்போடு தோள்அசைத்தல், இப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகள் நம் அனுதின வாழ்வில், நம் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு எதிராக கணக்கிடப்படுவதையும், மற்றவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு வித்திடுகிறது என்பதையும் நாம் அறிந்திருக்கவேண்டும். நாம் நமது குணாதிசயத்தையும், சகோதரர்களது குணாதிசயங்களையும் ஊக்கத்தோடு கட்டிஎழுப்ப தேடவேண்டும். இந்த எல்லாக் காரியங்களையும் நம் கர்த்தர் கண்காணித்து குறித்துக்கொள்கிறார். “கொஞ்சத்தில் உண்மையுள்ளவன், அதிகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாய் இருப்பான்”

R 5886
சகோதரர்களை முறையாகவோ, முறையற்றோ நியாயந்தீர்த்தல்
proper & improper judgement of brethren

திறவு வசனம் : நியாயப்பிரமாணத்தைக் கட்டளையிடுகிறவர் ஒருவரே; அவரே இரட்சிக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவர்; மற்றவனைக் குற்றப்படுத்துகிறதற்கு நீ யார் ? – யாக்கோபு 4:12.

யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் இந்த நிருபத்தில் சபையில் பட்சபாதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிற உண்மையை ஆய்வுரையாகக் கூறுகிறார். சிலர் முறையான காரணமின்றி மற்றவர்களைப்போல உயர்வாக கனப்படுத்த தகுதியற்றவர்களாக நடத்தப்பட்டனர். இரண்டாம் அதிகாரத்தில் இந்த கருத்து குறிப்பாக கொண்டுவரப்பட்டது. சபைகூடுகையில் ஐஸ்வரியவான்கள் மற்றும் ஆதிக்கம் செலுத்துவோரில் சிலருக்கு முன்னுரிமை இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, பெரும் மரியாதையோடும் மதிப்புடனும் நடத்தப்பட்டனர். தாழ்ந்தவர்களும் தரித்திரருமாயிருந்த மற்றவர்கள், தங்கள் தகுதி மற்றும் அந்தஸ்தில் குறைந்தவர்களாயிருந்ததால் ஒதுக்குப்புறமான இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, அலட்சியமாக நடத்தப்பட்டனர். கர்த்தரது ஆலோசனைகளுக்கு மாறாக சகோதரர்கள்மேல் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யப்பட்டது. குணாதிசயத்தின் நிலைப்பாட்டை ஒதுக்கிவிட்டு, மனிதர்களை கனப்படுத்தி நியாயந்தீர்க்கும்போது அது பாவமாகும் என அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். நியாயப்பிரமாணத்தைத் தந்தவர் யேகோவா தேவனே. ஆகவே ஒரே மாபெரும் தராதரம் மட்டுமே இருக்கமுடியும். அவர் பல்வேறு பிரதிநிதிகளை நியமித்தபோதிலும் அந்த தராதரமாகிய நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவரே அதை செயலாக்கம் செய்பவராயும் இருப்பார். அவரது விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாக கிறிஸ்துவும் அவரது சபையாரும் அவரோடுகூட மகிமையில் இணைந்து நியாயாதிபதிகளாக இருப்பர். ஆனால் இவர்கள் மாபெரும் பிரமாணம் தந்தவருடைய தராதரத்தின்படி நியாயந்தீர்ப்பார்கள். மேலும் இந்த பிரமாணத்துக்கு எதிராக வேறு எந்த பிரமாணமும் இல்லை.

இதுவே நிகழ்வாக இருந்துவருவதால், இந்த ஏற்பாட்டின்படி நாம் தேவபிள்ளைகளாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறோம். எந்தளவுக்கு தெய்வீக தயவு

அல்லது தயவின்மை இந்த வகுப்பார் ஒவ்வொருவரும் பெற்றிருப்பார்கள் என்று அளவிட யாரால்கூடும்? இந்த வகுப்பாரில், இவர் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார் என்றும், இவர் ஜீவனுக்கு இரட்சிப்படைவார் என்றும் யாரால் கூறமுடியும்? தேவன் தம் குடும்பத்தில் ஏற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொருவரிடமும் தனிப்பட்டமுறையில் தொடர்பு வைத்திருக்கிறார். தேவனால் ஒருவர் இவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது, அந்த நபரிடத்திலிருந்த சில காரியங்கள் அவர் பார்வைக்கு பிரியமாய் இருந்திருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரத்தையே காட்டுகிறது. பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர், ஒருவர் தம்மில் போதுமான அன்புடையவராக இருப்பார் என்று தெரிந்தெடுத்து, அவரை தம் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் செய்திருப்பாராகில், தேவன் தமக்கு தகுதியுடையவராக அங்கீகரித்த அந்த நபரை கண்டனம்செய்ய ஒருவருக்கு என்ன உரிமையுண்டு?

தற்போது நியாயந்தீர்க்க சபையார் ஆற்றல் குறைந்தவர்கள்

தனிப்பட்ட நபரிடத்தில் ஒருசில குணங்கள் ஓரளவு அநீதியாகவும், நியாயமற்றதாயும் காணப்படுவதை நாம் பார்த்திருப்போம். ஆனால் நாம் நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. இருதயத்திற்குள் இருப்பதை நம்மால் காணமுடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் ஜெயங்கொள்பவராக இருப்பார் என்று நாம் யூகித்திருப்போம், அல்லது ஒருவர் ஜெயங்கொள்ளமாட்டார் என்று அனுமானித்திருப்போம், ஆனால் அந்த நபர் இரண்டில் ஒன்றாக இருப்பார் என்பது நிச்சயம். ஆகவே நாம் காலம் வருமுன் எதைக்குறித்தும் நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. சகோதரரை நியாயந்தீர்ப்பதை நாம் தவிர்க்கவேண்டும்.

இவ்வாறு சொல்வது, தேவனிடத்தில் நேர்மையில்லாதிருப்பவரின் செயல்பாடுகளை நம்மால் கண்டுணரமுடியாது என்று அர்த்தமாகாது. ஆனால் நம் சொந்த நிலைப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு பதிலாக, நம் கர்த்தர் கொடுத்திருக்கிற ஒரே நிலைப்பாட்டினை ஏற்றுக்கொண்டு, நமக்கும் பிறருக்கும் பொருத்திப் பார்க்கவேண்டும்; அவரது நிலைப்பாடு என்னவென்றால்,

"உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழுப் பலத்தோடும் உன் முழுச் சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்புகூறுவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூறுவாயாக என்றார்" – லூக்கா 10:27.இதுவே தேவனது மாபெரும் பிரமாணத்தின் சாரமாகும். நாம் எந்தளவு தேவனை நேசிக்கிறோம், நமது அயலாரை நம்மைப்போல் நேசிக்கிறோம் என்று இந்த பிரமாணத்தைக் கொண்டு நம்மை நாமே நிதானிக்கவேண்டும். இதுவே நியாயந்தீர்த்தலின் நமது தலையான பணியாகும்.

குறிப்பாக சபையில் யாராகிலும் ஒருவர் தேவனது பிரமாணத்துக்கு எதிராக மீறுதல்செய்யும்படி ஜீவித்தால், சபையார் இக்காரியத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். கர்த்தரது பிரமாணத்திலிருந்து வெளித்தோற்றமாகவே விலகிப் போகிறவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த நடவடிக்கை பொருந்தும், மற்ற விஷயங்களுக்கல்ல. தேவ வசனத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள நீதியின் கொள்கைகளுக்கு ஊறு விளைவித்தாலேயே இது பொருந்தும். நம்மை நிஜமாகவே காயப்படுத்தின நபரை நாம் அறியநேரும்போது, அவரிடம் தனித்து நாம் செல்லவேண்டும். அவர் செவிசாய்க்க மறுப்பாரானால் இரண்டு அல்லது மூன்று சகோதரர்களை சபையிலிருந்து அழைத்துச்செல்லவேண்டும். அப்போதும் அவர் தவறுகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பாரானால், இக்காரியம் சபையாரின் கவனத்துக்கு முறைப்படி கொண்டுசெல்லப்பட வேண்டும்.இது நடைபெறும் காலத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அந்த சகோதரனது அங்கீகாரத்தை துண்டிக்கக்கூடாது. அவர் தொடர்ந்து தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு எதிராக செய்துவரும்போது மட்டுமே சபை ஐக்கியத்திலிருந்து விலக்கவேண்டும். அல்லது கடும் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட நபர், அதற்கான இழப்புக்கு ஈடுசெய்ய மறுத்தால், ஐக்கியத்திலிருந்து விலக்கப்படவேண்டும்.

பிறரை நியாயந்தீர்ப்பது நமது பணியல்ல, மாறாக கூடுமானவரை நம்மை உன்னத நிலைப்பாட்டிற்குக் உயர்த்தவே நம்மை நாமே நிதானிக்கிறோம். நமது நற்கிரியைகள் பிறரால் அறியப்படும்போது, அவர்கள் பரலோகத்திலுள்ள நம் பிதாவை மகிமைப்படுத்துவார்கள். கர்த்தரே தம் ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார். கர்த்தருடைய குடும்பத்தில் அங்கமாகிய ஒருவர், தன் உடன்படிக்கைக்கு எதிராக நடந்துகொள்ளும்போது, கர்த்தர் தம் விஷயத்தை கவனித்துக்கொள்வார் என்று நாம் யூகிக்கவேண்டும். அவரது நோக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, பிறரை நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. ஒருவரது வெளித்தோற்ற நடக்கை தவறாக இருக்கும்போது மட்டுமே நாம் கவனிக்கமுடியும். இவ்விடத்தில் நாம் தவறுசெய்ய நேரிடலாம். ஆனால் இருதயத்தினை நம்மால் நிதானிக்கமுடியாது. தேவனது ஆற்றலால் மட்டுமே இது கூடும். தேவனே பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர், அந்த பிரமாணத்தை அந்த நபர் கடைப்பிடிக்க தேடுகிறாரா என்று தேவனே தீர்மானிப்பார்.

புதிய சிருஷ்டிகளுக்கான நியாயத்தீர்ப்பின் நிலைப்பாடு

அப்போஸ்தலர் பவுல் சபையாருக்கு கூறுகிறார் ; "நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிராமல் கிருபைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறபடியால், பாவம் உங்களை மேற்கொள்ளமாட்டாது"–ரோமர் 6:14

ஆனால் நமது திறவுகோல் வசனத்தில் யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் பிரமாணத்தைத் தந்தவருக்கும் உட்பட்டவர்கள் என்று பொருள்படும்வகையில் பேசுவதாகத் தோன்றுகிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டு வேதப்பகுதிகளையும் எப்படி நாம் இசைவாக்க முடியும்? இதற்கு பதிலுரையாக நாம் கூறுவது; நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல என்று நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை பொருள்படுத்தியே பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். தேவன் முற்காலத்து இஸ்ரயேலரோடு செய்துகொண்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது தேவனுடைய பிரமாணத்துக்கு வேறுபட்டது. கர்த்தருக்கும் இஸ்ரயேலருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தமானது,, தேவன் என்னசெய்யவேண்டும்? இஸ்ரயேலர் எதை செய்யவேண்டுமென வலியுறுத்துகிறது. அவர்கள் இந்த நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் புறஜாதியார் இந்த நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஒருபோதும் கீழ்ப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் தேவனற்றவர்–களாயிருந்தனர்.

“மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படிக்கே அப்படிச்செய்தார்”(ரோமர் **8:4**) என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் அறிவுறுத்துகிறார். தேவனுடைய பிரமாணத்தை தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டு கடைப்பிடிக்க சுபாவ இஸ்ரயேலரால் கூடாமற் போனபோதிலும், சுவிசேஷசபையாகிய நாம், நமது உடன்படிக்கைக்கு கீழ் அதை கடைப்பிடிக்கமுடியும். சுவிசேஷயுகத்துக்கான தேவனுடைய ஒப்பந்தத்தின்படி புதியசிருஷ்டிகள் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களது மாம்சம் மரித்ததாகக் கருதப்படுகிறது. புதியசிருஷ்டிகள் தேவனுடைய குடும்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அதேவேளையில், அவர்கள் தொடர்ந்து அபூரண மாம்ச சரீரத்திலேயே இயங்கும்படி அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இந்த சரீரத்தை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க தன்னால் இயன்றதைச் செய்து, தேவமகிமையை விளங்கச்செய்யவேண்டும். அவன் தன் இருதயத்தில், தன் சிந்தையில், தன் முயற்சிகளில், புதிய சிருஷ்டியாக இருந்து, அதன்படிசெய்து, ஒருபுதிய சிருஷ்டியாக தேவனுடைய பிரமாணத்தை பூரணமாக கடைப்பிடிக்கலாம்.

அழிந்துபோகும் சரீரத்தின் அபூரண செயல்பாடுகள் எதையும் தீர்மானிக்கப்போவதில்லை. மாறாக, புதியசிருஷ்டியின் இருதய நோக்கங்களும் முயற்சிகளுமே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. பவுல் அப்போஸ்தலன் நமக்குக் கூறுவதுபோல், சரீரம் அடக்கப்பட்டு கீழ்ப்படுத்தப்பட வேண்டும். சபையைப் பொருத்தவரையிலும் தெய்வீக பிரமாணத்தின் நியாயத்தீர்ப்பின்கீழ், தெய்வீக பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவரிடத்தில், புதியசிருஷ்டி ஜீவித்திருக்கும் அல்லது மரித்திருக்கும். நமது திறவு வசனத்திற்கு இணக்கமாக அப்போஸ்தலர் பவுல் தரும் கருத்து யாதெனில், உலகமோ, சகோதரரோ அவனை நியாயந்தீர்க்க திறனற்றவர்கள் என்பதேயாகும். கர்த்தரால் மட்டுமே இருதயத்தையும் அதன் எல்லா நிலைமைகளையும் எதிர்த்துப் போராடவேண்டிய சோதனைகளையும் பலவீனங்களையும் அறியவும், முறையாக நியாயந்தீர்க்கவும் முடியும். “நானும் என்னைக்குறித்து தீர்ப்புச் சொல்லுகிறதில்லை”(**1**கொரிந் **4:3**) என்று பவுல் அப்போஸ்தலனும் தீர்மானமாகக் கூறுகிறார். கர்த்தருடைய குழந்தைகளாக சுத்த மனசாட்சியின்படி நடக்கிறேன் என்று கூறுவோர், நாம் இவ்வாறு நடக்க உண்மையாகவே கடும் முயற்சி செய்கிறோம் என்றால், பிறரை குறைகூறி தீர்ப்பிடவோ, நம்மைநாமே ஆகாதவனென்று தீர்க்கவோ கூடாது. அனுதினமும் இலக்கைநோக்கி ஓட நோக்கங்கொண்டு, கர்த்தருடைய கிருபையின் சகாயத்தினால் பரிசுத்தஆவியின் கனிகளை விளையச்செய்யவும் நம் குருவுக்கு ஊழியம் செய்யவும் நம்மால் இயன்ற அளவுசெய்து, முடிவுகள் அனைத்தையும் அவரிடமே விட்டுவிடுவோமாக.

R 2417

முன்பொரு காலத்தில்

ஒருகாலத்தில் நான் ஆசீர்வாதம் தேடியே அலைந்தேன்
இப்போதோ என் ஆண்டவரை நான்
கண்டுகொண்டேன் ஒரு காலத்தில் நான் உணர்ச்சிகளைத்
தேடிக்கொண்டிருந்தேன் இப்போதோ அவர்
வார்த்தைகளை நான்
கண்டுகொண்டேன்
ஒருகாலத்தில் நான் மாம்சத்தில் சுகம்பெற வேண்டினேன்
இப்போதோ அவரையே நான் தேடிக்கொண்டேன்
ஒருகாலத்தில் நான் அன்பளிப்பை வேண்டிநின்றேன்
இப்போதோ அவர் என்ன கொடுக்கின்றாரோ
அதுபோதும் என்றேன்
ஒருகாலத்தில் அது என் வேலையாயிருந்தது
இப்போதோ அது அவர் வேலையாகிவிட்டது
ஒருகாலத்தில் நான் ஆற்றல்வேண்டியே பிடிவாதமாய்
கேட்டுவந்தேன்
இப்போதோ வல்லமையானவர் எனக்குள் வந்தார்
ஒருகாலத்தில் நான் எனக்காக மட்டுமே
வேலைகள் செய்தேன்
இப்போதோ இயேசுகிறிஸ்துவுக்காக மட்டுமே
ஒருகாலத்தில் என் முயற்சிகள் எல்லாம் வலிகளாயின
இப்போதோவென்றால் அவை ஓய்வாகி
நம்பிக்கை பெற்றன
ஒருகாலத்தில் நான் பாதி மட்டுமே மீட்படைந்திருந்தேன்
இப்போதோ நான் முழுவதும் மீட்கப்பட்டுவிட்டேன்
ஒருகாலத்தில் விடாமல் பற்றிக்கொண்டிருந்தேன்
இப்போதோ அவர்தான் என்னை இறுகப்பற்றிக்
கொண்டுள்ளார்
ஒருகாலத்தில் நான் பாதை மாறி சென்றுவந்தேன்
இப்போதோ என் மீட்பர் அவர் பாதையில்
என்னை நடத்துகிறார்
ஒருகாலத்தில் நான் தீவிரமாய் திட்டமிட்டேன்
இப்போதோ அவற்றை விசுவாச ஜெபமாக
மாற்றிவிட்டேன் ஒருகாலத்தில் நான் என்னை மிகவும்
விரும்பி கவனித்துக்கொண்டேன் இப்போதோ அவர் தான்
என்னை கவனித்துக்கொள்கிறார்
ஒருகாலத்தில் நான் விரும்பியதுமட்டுமே கிடைக்க
ஆசித்தேன்
இப்போதோ, இயேசு என்ன விரும்புகிறாரோ,
அதுமட்டுமே ஒருகாலத்தில் நான் ஓயாமல்
கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன் இப்போதோ, நான் முடிவின்றி
புகழுகிறேன் ஒருகாலத்தில் நான் இயேசுவை மட்டுமே
நம்பினேன் இப்போதோ அவரையே என்னுடையவராக்கி
விட்டேன் ஒருகாலத்தில் என் விளக்கு
அணைந்துகொண்டிருந்தது இப்போதோ பிரகாசமாய்
ஜொலிஜொலிக்கிறது ஒரு காலத்தில் நான் மரணத்திற்காய்
காத்திருந்தேன் இப்போதோஅவர் பிரசன்னமாக்குதலை
புகழ்கிறேன் ஒருகாலத்தில் நான் நம்பிக்கையற்றே
இருந்துவந்தேன் இப்போதோ நான் திரைக்குள்ளே
வந்துவிட்டேன்.

———————————————